

Lustmoord of necrofilie?

Tijdens mijn monitoringsronde in Twente zag ik in de sloot een knoflookpad op zijn rug liggen met daarop een gewone pad. De knoflookpad (vrouwje) was dood en ik wilde deze voor het DNA-barcodingproject uit het water halen, maar de gewone pad bleef zich vasthouden aan het dode knoflookpadvrouwje. Ik denk dat de gewone pad het vrouwje knoflookpad heeft verdrongen in zijn voortplantingsdrift. De dode knoflookpad dus niet kunnen verzamelen. Maar wel deze bijzondere foto kunnen maken.

Martin Albers

(Foto: Martin Albers)

Verzamelen voor DNA-barcodingproject

Voor het verzamelen van de barcodes van amfibieën, reptielen en vissen heeft Naturalis de hulp van RAVON ingeroepen. Willen we van alle Nederlandse soorten 3 – 5 exemplaren verzamelen, verspreid over het hele land. Dit moeten vers dode, intacte (of in elk geval goed herkenbare) dieren zijn, die zo snel mogelijk worden ingevroren (dus niet bewaard op alcohol!). RAVON zoekt nog steeds dieren voor dit project! Voor meer informatie over het aanleveren van dode dieren kunt u terecht bij Annemarieke Spitzen (a.spitzen@ravon.nl, 024-7410609).

Kikkerjacht

Een vijver, zelfs een erg kleine, zorgt voor veel extra leven en leuke waarnemingen in de tuin. Zeker als je voldoende inheemse beplanting toepast, zoals drijvend fonteinkruid, waterviolier, moeras-vergeet-me-nietje en aarvederkruid. Bovendien heb je er dan bijna geen omkijken meer naar. Hooguit een keertje wat al te enthousiast uitdijende waterplanten dunnen om genoeg open water te behouden. Het eerste jaar zal het misschien nog een groene algensoep zijn, algen zijn echte opportunisten die bliksemsnel reageren op een overdaad aan voedingsstoffen.

Kannibalistische bastaardkikker doet zich te goed aan subadult. (Foto: Stephan Huijgens)

Geen paniek en nooit naar vijverchemicaliën of dure pompfilters grijpen!

Vanaf het tweede groeiseizoen zullen de inmiddels goed gevestigde oever- en waterplanten de algen de baas zijn. Een lust voor het oog en voor passerende dieren. Juffers, libellen, zweefvliegen, talloze (water)kevertjes en natuurlijk kikkers, padden en salamanders. Als deze amfibieën in de buurt voorkomen weten ze jouw vijvertje vaak al snel te vinden.

Binnen een jaar hadden zich kleine watersalamanders in mijn postzegeltuintje met dito vijvertje (2 x 1,5 meter) gevestigd, met omgevouwen blaadjes van moeras-vergeet-me-nietjes de volgende lente tot gevolg. Bruine kikkers en gewone padden pleisterden er wel eens een paar dagen en bastaardkikkers waren altijd met een stuk of drie present en bleven soms veel langer hangen, zelfs overwinteren!

Mijn kinderen renden met mooi weer vaak eerst naar het vijvertje, afgedekt met een stevig rooster (!), om op 'kikkerjacht' te gaan. Zij niet alleen... "Papa, kom eens kijken!"...

Stephan Huijgens